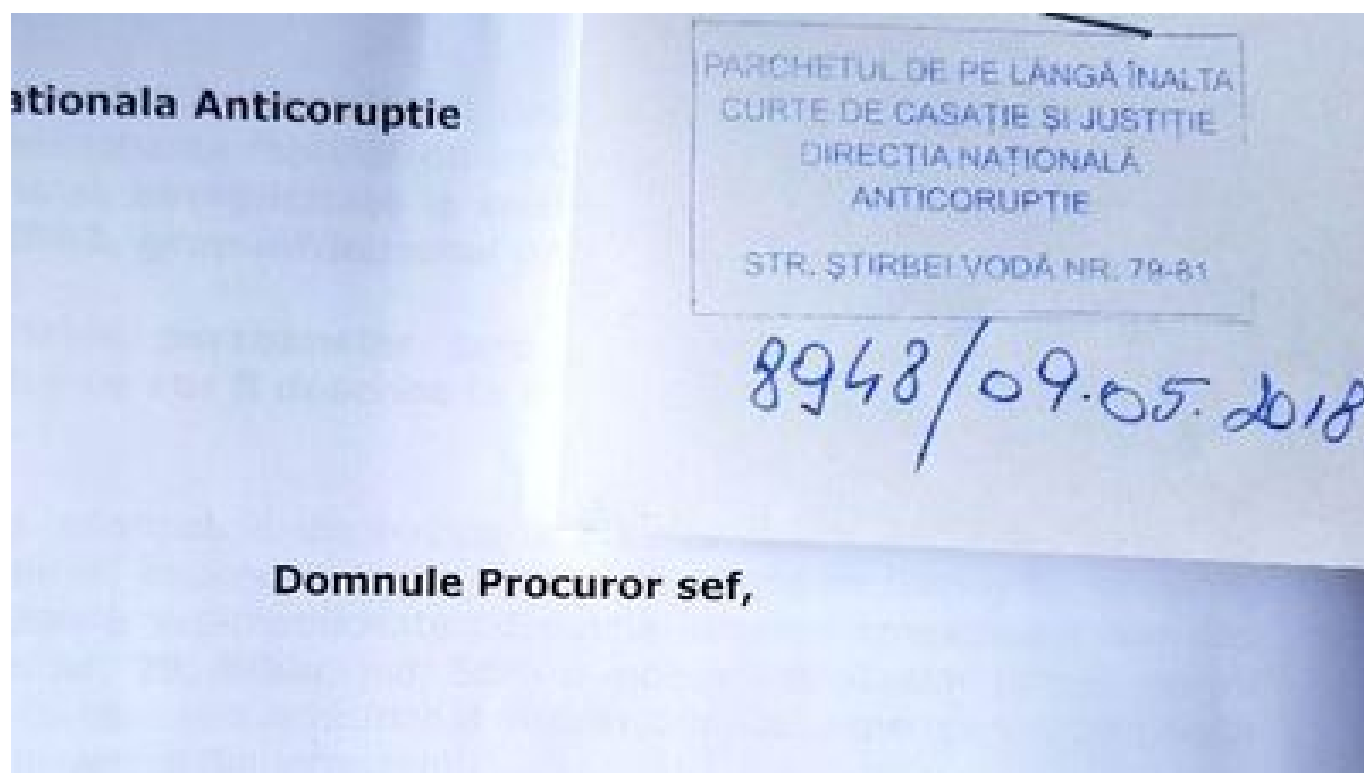

<http://www.luju.ro/iohannis-banii-inapoi-redactia-lumeajustitiei-ro-a-depus-sesizare-penala-la-dn-a-impotriva-sotilor-klaus-si-carmen-iohannis-pentru-dobandirea-frauduloasa-a-unor-imobile-in-si-biu-aflate-in-administrarea-primariei-sibiu-de-pe-urma-carora-au-bagat-in-buzunare>

IOHANNIS, BANII INAPOI – Redactia Lumeajustitiei.ro a depus sesizare penala la DNA impotriva sotilor Klaus si Carmen Iohannis, pentru dobandirea frauduloasa a unor imobile in Sibiu, aflate in administrarea Primariei Sibiu, de pe urma carora au bagat in buzunare 320.000 euro, bani necuveniti. Sesizarea a fost inregistrata sub nr. 8948/9 mai 2018. Faptele sesizate: abuz in serviciu, fals, spalare de bani, grup infraccional organizat (Sesizarea)

Scris de L.J. | Data: 09.05.2018 18:44

Redactia Lumeajustitiei.ro a depus miercuri la orele 11.00, la registratura sediului central al DNA din Bucuresti o sesizare penala impotriva Presedintelui Klaus Werner Iohannis, a sotiei sale Carmen Iohannis si a notarului Radu Gabriel Bucsa din Sibiu, in legatura cu manoperele prin care cuplul prezidential a intrat incepand cu 1999 in posesia a doua imobile in centrul Sibiului, la adresele: str. Nicolae Balcescu nr. 29 si str. Gheorghe Magheru nr. 35. Imobilele apartineau statului roman si erau administrate de Primaria Sibiului, care a fost condusa in perioada iulie 2000 – noiembrie 2014 de Klaus Iohannis. De pe urma exploatarei imobilului din str. Nicolae Balcescu nr. 29 (inchiriat Bancii Raiffeisen), sotii Iohannis au obtinut 320.000 euro, pana cand instantele brasovene le-au anulat atat actul de vanzare-cumparare declarandu-i cumparatori care nu pot invoca buna-credinta, precum si actele de mostenire false, care au stat la baza preluarii imobilului din patrimoniul statului. **Sesizarea penala depusa la DNA a fost inregistrata sub nr. 8948/09/05.2018 (vezi foto).**

Demersul nostru civic urmareste aducerea la bugetul statului a sumei totale de 640.000 euro (320.000 euro luati de sotii Iohannis si alti 320.000 euro luati de Ioan Bastea, pretinsul mostenitor pe care Klaus Iohannis il reprezenta cu

procura) suma obtinuta din exploatarea imobilului din str. Nicolae Balcescu 29 prin inchirierea acestuia de catre Raiffeisen Bank vreme de 14 ani. Daca statul ar fi exploatat el insusi imobilul, cei 640.000 euro ar fi fost venit la bugetul de stat. Consideram ca nu este normal sa iti insusesti niste imobile ale statului vreme de 14 ani, iar dupa ce justitia civila constata ca au fost luate prin fraudă, sa le dai inapoi, dar sa ramai cu profiturile obtinute din exploatarea lor. **Mai ales ca din banii primiti de la Raiffeisen Bank, sotii Iohannis au declarat public ca si-au mai cumparat trei case in Sibiu la adresele: str. Somesului nr. 13, str. Magura nr. 9 si str. Magura nr. 11, bagate la inchiriere si care le-au adus alte venituri.**

Statul nu face nimic sa-si recupereze uriasul prejudiciu

Nu intelegem de ce, din 2015 si pana in prezent, ANAF nu a procedat la revendicarea sumei de 640.000 euro, prin executari silite si alte procedee legale. Cum nu intelegem de ce DNA nu s-a sesizat inca in acest caz, in care apreciem ca prejudiciul total depaseste 1 milion de euro, intrucat, un alt prejudiciu major este si cel pe care statul l-a suferit prin deposedarea vreme de 14 ani de imobilul din str. Gheorghe Magheru nr. 35 din Sibiu. Aceste ratiuni au stat la baza deciziei noastre de a sesiza DNA, pentru a incerca recuperarea prejudiciului evident adus statului roman prin manopere care in opinia noastra se pot circumscrie infractiunilor de: abuz in serviciu, fals, spalare de bani, grup infractional organizat. Nu dam noi insa verdicte de vinovatie, ci doar sesizam existenta acestor posibile fapte, urmand ca autoritatile abilitate sa se pronunte asupra faptelor semnalate.

Publicam in continuare fragmente relevante din sesizarea penala depusa la DNA:

DENUNT

impotriva numitor:

-Klaus Werner Iohannis

-Carmen Georgeta Iohannis

-Radu Gabriel Bucsa, notar

precum si impotriva persoanelor care au participat, in orice mod la savarsirea faptelor ce vor fi descrise in continuare

In fapt,

*Din datele si informatiile disponibile la aceasta data apreciem ca numitul Klaus Werner Iohannis, impreuna cu sotia acestuia, Carmen Georgeta Iohannis, au savarsit faptele sus-mentionate cu ocazia obtinerii **imobilului din str. Nicolae Balcescu, nr. 29, Sibiu** si incasarii foloaselor (chirii) pentru acest imobil, chirii cu care si-a achizitionat alte imobile, ce urmeaza a fi confiscate in totalitate, fiind provenite din infractiuni.*

In ultimii 14 ani, sotii Iohannis si Ioan Bastea au castigat cate 320.000 euro (640.000 euro in total) din inchirierea acestui spatiu comercial, potrivit contractelor de inchiriere. Astfel, trei din cele sase „case”, cate sunt consemnate, in total, in declaratia de avere a numelui Klaus Werner Iohannis, au fost cumparate cu banii proveniti din inchirierea acestui spatiu comercial, patru din cele sase „case” ale presedintelui Romaniei – cele trei mentionate mai sus si spatiul comercial de sine statator – au o origine juridica considerata de instante ilegala.

Potrivit propriilor declaratii, facute in cadrul unei emisiuni TV (emisiunea „Dupa 20 de ani” - ProTV din 28 octombrie 2014) – cu o parte din chiria obtinuta de la Banca Raiffeisen – familia Iohannis a cumparat, in timp, alte trei proprietati imobiliare – un apartament si doua case. Acesta declara public: „Pentru prima casa pe care am achizitionat-o, diferenta ce n-am obtinut din valoarea locuintei de la bloc, sigur, am muncit foarte mult. Si acolo au fost banii din meditatie, pentru diferenta. Dupa care am avut ocazia sa cumpar o jumatate de casa de la un prieten care mostenise. (...) Dupa ce am reusit sa cumpar acea jumatate de casa, din chiriile adunate deja din doua am avut o situatie foarte buna, am gasit o inchiriere foarte avantajoasa cu plata chiriei in avans si am reusit sa cumpar inca un apartament, care, iarasi, cu chiriile puse una langa alta am reusit pana la urma sa cumpar si ultimele doua casute, ca nu sunt case, cate 60 de metri patrati. Dar am considerat ca este o investitie buna pentru mine si pentru familia mea”.

*Asadar, patru din cele sase „case” care figureaza in declaratia de avere a presedintelui Romaniei – pe de o parte, spatiul comercial, iesit, prin fraudă, din proprietatea statului si, pe de alta parte, un apartament si doua case, cumparate cu chiriile produse de acest spatiu comercial – sunt rezultatul, direct si indirect, al unei **retrocedari pe care justitia a declarat-o, inca din 2005, ca fiind intemeiata pe acte false.***

La 25 decembrie 1991, un cetatean, pe nume Nicolae Bastea lasa, prin testament, doua cladiri din centrul Sibiului nepotului sau Ioan Bastea, unei cunostinte, Georgeta Lazurca, si fiicei acesteia Carmen Iohannis. Cand insa Nicolae Bastea testeaza in favoarea acestora, casele nu erau in proprietatea sa, ci ale statului, fiind nationalizate in anii 1960.

Pana la nationalizare, cladirile i-au apartinut lui Eliseu Ghenea, locuitor al comunei Porumbacu de Jos (Judetul Sibiu). Nicolae Bastea sustinea ca l-a mostenit pe Eliseu Ghenea si ca, mostenindu-l, sunt transmise cele doua

imobile mai departe, catre Ioan Bastea, Georgeta Lazurca si Carmen Iohannis de coniventa cu acestia.

Lui Ioan Bastea asa-zisul mostenitor ii lasa **o cladire intreaga – str. Nicolae Balcescu nr. 29 si doua niveluri din cealalta – str. Gheorghe Magheru nr. 35** (parterul si etajul II). Georgeta Lazurca si Carmen Iohannis primesc etajul intai din cladirea de pe Strada Gheorghe Magheru nr. 35 – nivel la care se gasesc doua apartamente (...) In 1991, ambele imobile se aflau in administrarea Primariei Sibiu, fiind locuite de chiriasi. **Nicolae Bastea moare in 1993.**

La 21 martie 1997, Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca pornesc la drum pentru fructificarea testamentului din 1991 dau in judecata statul roman, reprezentat de Primaria Sibiu, si cer revocarea nationalizarii caselor, petrecuta in 1962 si in 1964. In justificarea drepturilor lor, cei trei prezinta **un testament din 1963 prin care Eliseu Ghenea i-ar fi lasat mostenire lui Nicolae Bastea cele doua imobile din centrul Sibiului.**

In continuare, cei trei prezinta testamentul din 1991, prin care Nicolae Bastea le-a lasat lor mostenire cele doua cladiri din Sibiu.

La 15 ianuarie 1998, **un expert grafolog analizeaza testamentul din 1963 si stabileste ca nu a fost scris de Eliseu Ghenea, ci doar semnat de acesta, astfel ca valoarea testamentului este nula**, iar legitimitatea lui Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca de a-l mosteni pe Nicolae Bastea de la Eliseu Ghenea nu poate fi probate, astfel ca Judecatoria Sibiu respinge actiunea, prin Sentinta civila nr. 276/1998.

Atitudinea celor trei rezulta si din comportamentul acestora: la 7 mai 1998, cei trei fac apel: **renunta la utilizarea, in instanta, a testamentului din 1963, constatat a fi fals** si sustin ca Nicolae Bastea ar fi fost si nepot al lui Eliseu Ghenea, nu doar mostenitor testamentar al acestuia. **Pentru a proba legatura de rudenie dintre Eliseu Ghenea si Nicolae Bastea, cei trei aduc o adeverinta de la Biroul de Stare Civila al Primariei Porumbacu de Jos – comuna in care locuit, pana la moarte, Eliseu Ghenea.** Adeverinta este eliberata de secretarul comunei, Liviu Munteanu si este eliberata pentru a fi utilizata in cadrul procesului celor trei, mentionand ca: „Eliseu Ghenea nu a avut alt mostenitor decat pe nepotul lui, Nicolae Bastea”.

Tribunalul Sibiu, fiind indus in eroare, considera ca adeverinta reflecta realitatea si, admitand apelul, retrimite dosarul, spre rejudecare, la Judecatoria Sibiu. (Decizia Tribunalului Sibiu.

Pentru a realiza cat de grosolan era falsul se impune a se mentiona ca, in urma cu doi ani, in 1996, acelasi secretar, Liviu Munteanu, eliberase un act in care spusese ca „singurul mostenitor al lui Eliseu Ghenea a fost varul sau, Gheorghe Posa”.

La 20 iulie 1998, Judecatoria Sibiu considera reala adeverinta emisa de secretarul comunei Porumbacu de Jos si, insusindu-si argumentul potrivit caruia Eliseu Ghenea ar fi fost deposedat pe nedrept de bunuri in timpul comunismului – desi era muncitor, iar decretul de nationalizare nu se referea la bunurile celor din clasa de jos, Judecatoria Sibiu dispune revocarea nationalizarii celor doua case din centrul Sibiului si restituirea lor catre cei trei pretinsi mostenitori, prin sentinta civila nr. 6011/1998.

La 21 aprilie 1999 Primaria Sibiu face apel pentru a desfiinta sentinta civila sus-mentionata si a se constata ca nationalizarea celor doua cladiri este legala, insa Tribunalul Sibiu mentine hotararea instantei de fond, prin Decizia nr. 1681/1998 a Tribunalului Sibiu.

Recursul declarat la Curtea de Apel Alba-Iulia este inregistrat cu doua zile mai tarziu decat termenul legal de declarare, astfel ca este respins ca tardiv.

In legatura cu aceste aspect, **se impune efectuarea de cercetari in legatura cu savarsirea infractiunii prevazuta de art. 297 Cod penal**, cu folos pentru altul (cei trei reclamanti), **fata de toti cei ce aveau atributia exercitarii acestei cai de atac ce au permis numitilor Bastea, Iohannis si Lazurca reusesc sa anuleze nationalizarea celor doua cladiri.**

In urma acestor manopere dolosive pentru Stat, mai exact pentru Municipiul Sibiu, proprietatile confiscate de stat, in urma cu trei decenii, se intorc, formal, pe numele lui Eliseu Ghenea (decedat in 1969) si al nevastei sale, Maria Ghenea (decedata in 1962), potrivit deciziei nr. 798/1999 a Curtii de Apel Alba.

Acesta este momentul din care **incepe implicarea numelui Klaus Werner Iohannis**: se transfera o cota de 50 la suta din cele doua proprietati, cota detinuta de Maria Ghenea, decedata in 1962, pe numele sotului supravietuitor, Eliseu Ghenea, unicul ei mostenitor cunoscut, apoi se transfera cele doua proprietati ajunse astfel pe numele lui Eliseu Ghenea pe numele lui Nicolae Bastea, in baza presupusei relatii de rudenie a acestora, consfintite prin adeverinta emisa de secretarul comunei Porumbacu de Jos. In cele din urma, pentru a exista un suport (...) se transfera bunurile ajunse pe numele lui Nicolae Bastea pe numele lui Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca, in baza testamentului din 1991.

In scopul obtinerii de maxim profit, se trece la procedura anularii contractelor prin care chiriasii din cele doua imobile au cumparat de la Primaria Sibiu, in perioada 1995-1997, apartamentele inchiriate.

A. **Prima participatie sub forma complicitatii, in forma continuata**, o constituie activitatile prin care, la notariat, cu sprijinul notarului Radu Gabriel Bucsa se perfecteaza actele (...).

Deosebit de importanta este dobandirea a jumătate din imobilul din Sibiu, str. Nicolae Balcescu nr. 29, inregistrat in Cartea Funciara cu nr. 9331, prin actul de vanzare-cumparare nr. 924 din 1 iunie 1999, incheiat la BNP Bucsa Radu Gabriel intre Ioan Bastea (vanzator) si Klaus Werner Iohannis si Carmen Georgeta Iohannis (cumparatori).

Pretul platit pentru jumătate din imobil a fost unul ridicol de mic – 50 milioane lei (echivalentul a 3200 dolari la data tranzactiei). Ulterior acest act de vanzare-cumparare avea sa fie anulat irevocabil de instanta ca fiind incheiat prin frauda, cunoscandu-se provenienta ilcita a acestuia. La 1 iunie 1999, sotii Iohannis pun mana pe jumătate din imobilul din centrul Sibiului contra sumei modice de 3200 dolari. Asta dupa ce, cu trei saptamani inainte, la 8 mai 1999, Klaus Iohannis a obtinut o procura generala de administrare de la vanzatorul Ioan Bastea, ca in numele lui sa poata sa inchirieze cealalta jumătate de imobil. Practic, Klaus Iohannis a dobandit control absolut pe intregul imobil (...) Procura este autentificata de acelasi notar sibian, numitul Radu Gabriel Bucsa, care, prin modalitatea in care redacteaza atat procura cat si actele de succesiune exista suspiciunea rezonabila ca a savarsit infractiunea de **abuz in serviciu**, cu complicitatea numitilor Klaus si Carmen Iohannis.

Prin aceasta procura, Klaus Iohannis, la vremea aceea sef al Inspectoratului scolar din Judetul Sibiu, **devine principalul decident al felului in care sunt valorificate cladirile tocmai preluate de la stat.**

La 1 iunie 1999, Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca se deplaseaza la notariat ca sa rezolve primii trei pasi, pe care ii au de strabatut, procedural, pentru a intra in posesia mostenirii lui Eliseu Ghenea:

-transferarea cotei de 50 la suta din cele doua cladiri de pe numele Mariei Ghenea pe numele sotului supravietuitor, Eliseu Ghenea;

-transferarea bunurilor de pe numele lui Eliseu Ghenea pe numele lui Nicolae Bastea – in baza relatiei de rudenie dintre ei, consfintite de adeverinta emisa de secretarul comunei Porumbacu de Jos (relatie care de fapt nu exista, ceea ce imprima caracterul fals al actului si conduce la retinerea abuzului in serviciu);

-transferarea bunurilor de pe numele lui Nicolae Bastea pe numele lui Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca – in baza testamentului din 1991, testament de asemenea, fals, avand in vedere lipsa calitatii de mostenitor a testatorului;

Acelasi notar Radu Gabriel Bucsa, care a incheiat procura de administrare a caselor (pe care Bastea i-a dat-o lui Iohannis, pe 8 mai 1999, atasata prezentei), intocmeste un singur certificat de mostenitor prin care sunt parcurse toate etapele descrise mai sus (...)

In aceeasi zi, printr-o incheiere notariala cu numar consecutiv, incheiere redactata tot de Radu Gabriel Bucsa, **Klaus Iohannis si sotia sa** cumpara de la Ioan Bastea o jumătate din cladirea pe care acesta a mostenit-o de unul singur de la Eliseu Ghenea (Strada Nicolae Balcescu nr. 29), cea cu parter comercial si etaj format din doua apartamente: **actul de vanzare-cumparare nr. 924 din 1 iunie 1999, incheiat la BNP Bucsa Radu Gabriel.**

Pretul platit este ridicol: **50 de milioane de lei vechi, adica 3.200 de USD**, la paritatea leu-dolar din ziua tranzactiei (...) dupa perfectarea acestei tranzactii, toata mostenirea lui Eliseu Ghenea ajunge, in cote egale, pe numele familiilor Bastea si Iohannis. Klaus Iohannis si sotia sa devin in acest fel co-proprietari pe singurul imobil care le putea aduce bani: spatiul comercial de pe Strada Nicolae Balcescu nr. 29. Acest aspect este probat cu un intr-un interviu acordat DIGI 24, in care Klaus Iohannis a rezumat cumpararea unei jumătăți din imobilul de pe Strada Nicolae Balcescu nr. 29 in felul urmatoar: „Am cumparat o jumătate de casa, in conditii foarte avantajoase, de la un prieten care o mostenise”.

B. A doua participare in forma continuata (...) prin introducerea si sustinerea unor actiuni pe rolul instantelor de judecata, care au generat un folos pentru cei trei: Bastea, Carmen Iohannis si Lazurca, suma ce urmeaza a fi actualizata, si un prejudiciu pentru stat de aceeasi valoare. Complicitatea celor trei la savarsirea faptelor fara vinovatie de catre judecatorii investiti cu solutionarea cauzelor in care acestia au avut castig de cauza (data fiind inducerea in eroare a acestora prin inregistrurile false utilizate) rezulta din urmatoarele:

In 1999 unul dintre locatarii cladirii de pe strada Gheorghe Magheru nr. 35, Richard Wagner, ii cheama in judecata pe cei trei: Carmen Iohannis, pe Georgeta Lazurca si pe Ioan Bastea, sustinand ca cel pe care acestia l-au mostenit, Nicolae Bastea, nu a fost, cu adevarat, mostenitor al vechiului proprietar interbelic al celor doua cladiri din centrul Sibiului – Eliseu Ghenea – astfel incat imobilele nu ar fi trebuit sa iasa patrimoniul statului si sa intre in proprietatea lor. Acesta cere anularea certificatului de mostenitor – incheiat pe 1 iunie 1999 – in urma caruia imobilele au fost aduse in proprietatea lui Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca.

La 2 februarie 2000, Liviu Munteanu, secretarul comunei Porumbacu de Jos, emite o alta adeverinta prin care

reafirma ca Nicolae Bastea a fost, intr-adevar, nepotul lui Eliseu Ghenea, **adeverinta fiind folosita de familiile Iohannis si Bastea, in procesul pe care li l-a deschis Richard Wagner (...).**

La 18 Iunie 2000 – Klaus Iohannis devine primar al Sibiului... la 5 octombrie 2000 – Richard Wagner pierde, la Judecatoria Sibiu, procesul intentat impotriva lui Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca si obtine stramutarea judecarii cauzei la instantele din Brasov, prin sentinta civila nr. 5455/2000.

La 12 iunie 2001, proprietarii apartamentelor pe care Klaus Iohannis si sotia lui vor sa ii lase fara locuintele cumparate de la stat – atat cei de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29, cat si cei de pe str. Gheorghe Magheru nr. 35 – fac plangeri penale acuzand faptul ca **adeverintele eliberate de secretarul comunei Porumbacu de Jos, care atesta legatura de rudenie Bastea-Ghenea, sunt false si cer anchetarea celor care le-au emis si a celor care au profitat de ele.**

Parchetul de pe langa Curtea de Apel Alba Iulia investigheaza cazul si ajunge la concluzia ca reclamantii au dreptate intrucat Nicolae Bastea nu a fost nepot al lui Eliseu Ghenea – asa cum a afirmat, de doua ori, in scris, secretarul comunei Porumbacu de Jos. Nicolae Bastea era nepot al sotiei lui Eliseu Ghenea, Maria, nascuta Bastea, nu nepot al lui Eliseu, deci doar afin, care nu are drept de mostenire. Intrucat Bastea Maria a murit inainte de Eliseu (1962 fata de 1969), toate bunurile ei au fost mostenite de sot iar ulterior pe Eliseu Ghenea l-a mostenit o sora, iar pe sora, neavand urmasi, **a mostenit-o Statul roman.**

Parchetul cheama in judecata Primaria Porumbacu de Jos si cere anulara celor doua adeverinte false emise de secretarul Liviu Munteanu. Astfel cum rezulta din Ordonanta Parchetului de pe langa Curtea de Apel Alba Iulia.

La 30 noiembrie 2001, desi cunosteau imprejurarea ca proprietatea lor a fost dobandita prin fals... familiile Iohannis si Bastea incep sa valorifice bunurile obtinute prin astfel de fapte, din care cumpara apoi si celelalte case din Sibiu, aspecte ce intrunesc in opinia noastra elementele constitutive ale **infractiunii de spalare de bani.**

Klaus Iohannis inchiriaza Bancii Raiffeisen – atat in numele sau, cat si ca mandatar al lui Ioan Bastea – spatiul comercial de la parterul casei de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29.

Banca Raiffeisen ia in folosinta acest spatiu pentru cinci ani si plateste o chirie de 20.000 de USD/an. In momentul semnarii contractului – 30 noiembrie 2001, banca le achita proprietarilor, cu anticipatie, chiria pentru primii trei ani: 60.000 de USD, suma impartita, probabil, de Primarul Sibiului cu Ioan Bastea. Contractul intra in vigoare pe 1 februarie 2002 si expira pe 1 februarie 2007. El lasa libera optiunea modificarii chiriei in limita unei marje de 20 la suta, incepand cu al treilea an de contract (contractul de inchiriere cu Raiffeisen incheiat in 2001, atasat). In acest an, in care primeste aceasta transa de la Raiffeisen, Klaus Iohannis **isi extinde proprietatile imobiliare din Sibiu: cumpara un apartament cu sase camere dintr-o vila situata in centrul orasului, pe Strada Somesului nr. 13. Actele intocmite pentru cumpararea acestui apartament sunt redactate de acelasi notar Radu Gabriel Bucsa (...)**

In interviul acordat DIGI 24, Iohannis a afirmat ca acest apartament a fost cumparat cu banii obtinuti din inchirierea spatiului comercial de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29.

La 16 aprilie 2002, Procurorii Parchetului de pe langa Curtea de Apel Alba Iulia obtin anulara adeverintelor false emise de Primaria Porumbacu de Jos – cele in care Nicolae Bastea era declarat „nepot” al lui Eliseu Ghenea prin Decizia Tribunalului Sibiu nr. 327/16 aprilie 2002. Autorul celor doua adeverinte false, secretarul Liviu Munteanu, face recurs impotriva acestei sentinte.

La 9 iunie 2003, rejudecand dosarul in care Parchetul de pe langa Curtea de Apel Alba Iulia a cerut anulara celor doua adeverinte false emise de secretarul comunei Porumbacu de Jos, Tribunalul Sibiu respinge actiunea procurorilor, cu motivarea ca desi adeverintele pot fi false, nu este de competenta Parchetului sa initieze astfel de actiuni judiciare.

La 15 decembrie 2003, dupa respingerea actiunii civile descrise anterior, Parchetul de pe langa Curtea de Apel Alba Iulia il trimite in judecata pe Liviu Munteanu, pentru fals, in rechizitoriul in care sunt prezentate capetele de acuzare sustinute impotriva lui Liviu Munteanu, procurorii sustin ca persoanele care i-au solicitat acestuia sa elibereze cele doua adeverinte false ar fi ramas „neidentificate”. Persoanele care au folosit respectivele adeverinte, ca probe in instanta, au fost trei la numar: Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca. Concomitent, Parchetul de pe langa Curtea de Apel Alba Iulia hotaraste sa disjunga din dosarul penal al secretarului Liviu Munteanu faptele care se presupune ca au fost savarsite de ceilalti participanti implicati in aceasta retrocedare ilicita: Ioan Bastea, Carmen Iohannis, Georgeta Lazurca, notarul Radu Gabriel Bucsa, Klaus Iohannis etc.

Culmea coincidentei este ca procurorul care a intocmit acest Rechizitoriu este procurorul Ioan Muresan, cel care a fost trimis in judecata de DNA pentru pretinse fapte de represiune nedreapta (fiind probabil singurul procuror roman trimis in judecata pentru astfel de fapte).

La 6 iunie 2004 Klaus Iohannis este reales primar al Sibiului, cu un scor covarsitor, de 88,7 la suta, desi era, in

propria sa acceptiune "penal".

La 29 noiembrie 2004 cele doua familii care locuiesc in apartamentele de deasupra spatiului comercial inchiriat bancii Raiffeisen pierd si ele, la Judecatoria Sibiu, procesul in care au cerut anulara certificatului de mostenitor din 1999 si radierea lui Klaus Iohannis, Carmen Iohannis si Ioan Bastea din cartea funciara a imobilului de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29. Urmand exemplul lui Richard Wagner, fac apel si stramuta dosarul in judetul Brasov.

La 1 februarie 2005 Tribunalul Brasov admite apelul declarat de Richard Wagner impotriva sentintei Judecatoriei Sibiu prin Decizia civila a Tribunalului Brasov nr. 33/A/1.02.2005 si dispune **anulara certificatului de mostenitor intocmit in 1999 de notarul Radu Gabriel Bucsa**. Motivele pentru care certificatul de mostenitor este declarat nul sunt ca Nicolae Bastea nu a fost nepotul lui Eliseu Ghenea, asa cum instantele de judecata au stabilit deja, ci nepotul nevastei acestuia, Maria Ghenea, si, din aceasta pozitie, ar fi putut pretinde cel mult 1/8 din averea ramasa de la Eliseu Ghenea, dar si ca notarul Radu Gabriel Bucsa nu avea competenta teritoriala sa dez bata, in acest certificat de mostenitor, succesiunea unei persoane care decedase in afara judetului Sibiu: Nicolae Bastea, mort la Vistea de Jos (Brasov), cu ultimul domiciliu la Cluj-Napoca.

Or, din aceasta solutie a instantei se desprinde cu prisosinta reaua-credinta cu care au actionat numitii sus-mentionati la savarsirea faptelor.

(...)

La 30 iunie 2005 Curtea de Apel Brasov, prin decizia civila a Curtii de Apel Brasov nr. 310/R/2005, confirma solutia pronuntata la 1 februarie de Tribunalului Brasov, in procesul Wagner versus Iohannis si anuleaza, in mod irevocabil, certificatul de mostenitor din 1999, dispunand si radierea lui Ioan Bastea, Carmen Iohannis si Georgeta Lazurca din cartea funciara a casei de pe str. Gheorghe Magheru nr. 35. La acest moment reaua credinta a celor trei impotriva carora am formulat denunt este mai mult decat evidenta.

La 1 februarie 2006 o noua rata anuala este platita de Raiffeisen in contul lui Klaus Iohannis: 10.000 de USD, potrivit intelegerii din 2001, iar la 29 decembrie 2006 – Klaus Iohannis prelungeste cu 10 ani, din 2007 pana in 2017, atat in numele sau, cat si in numele lui Ioan Bastea, contractul de inchiriere cu banca Raiffeisen.

Pretul anual al chiriei urca de la 20.000 de USD (cat a fost in 2001) la 60.000 de euro, iar familia Iohannis si numitul Bastea incaseaza, cu aceasta ocazie, 180.000 de euro de la Raiffeisen Bank. Suma reprezinta banii cuveniti pentru primii trei ani ai noii perioade contractuale, iar in contract se precizeaza ca, in cazul in care, in viitor, Iohannis si Bastea vor fi obligati de ANAF sa plateasca TVA pentru aceste venituri, TVA-ul va fi suportat de Raiffeisen Bank, iar actul aditional al contractului precizeaza ca, dupa trei ani, adica din 2010, pretul poate fi modificat cu 20 la suta.

In 2007 Klaus si Carmen Iohannis isi extind proprietatile imobiliare din Sibiu: achizitioneaza alte doua case. Imobilele sunt situate pe **str. Magura nr. 9** si pe **str. Magura nr. 11**. In emisiunea de la DIGI 24, Iohannis afirma ca cele doua case au fost cumparate cu banii obtinuti din inchirierea spatiului comercial de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29, Iohannis numeste cele doua case „casute”. Si aceasta noua achizitie de "casute" reprezinta un act material al infractiunii de spalare de bani: obtine bunuri din banii proveniti din savarsirea de infractiuni.

La 21 iunie 2007, Liviu Muntean, secretarul comunei Porumbacu de Jos este condamnat de Tribunalul Sibiu la un an de inchisoare cu suspendare, pentru neglijenta in serviciu – in cazul emiterii celor doua adeverinte false.

La 16 iulie 2007 Parchetul de pe langa Tribunalul Sibiu infirma solutia de neincepere a urmaririi penale, data de Parchetul de pe langa Judecatoria Sibiu in dosarul in care sunt cercetati Ioan Bastea, Carmen Iohannis, Georgeta Lazurca, Klaus Iohannis, Radu Gabriel Bucsa etc, astfel ca **parchetul decide sa continue anchetarea celor de mai sus, care devin in acest fel invinuiti (...)**.

La 11 octombrie 2007, Liviu Muntean, secretarul comunei Porumbacu de Jos reuseste sa scape de pedeapsa simbolica dispusa de Tribunalul Sibiu, fapta constatandu-se a fi prescisa, fiind una extrem de usoara (neglijenta in serviciu).

La 1 iunie 2008 Klaus Iohannis este reales primar al Sibiului, cu 83,2 la suta din voturi.

In acest timp, prin instante se tergiverseaza solutionarea cauzelor, cu invocarea unor vicii de procedura pentru Ioan Bastea, care ar locui ba in Jacksonville – Florida SUA, ba in Romania, scopul fiind doar acela ca, desi stiau sigur si se stabilise definitiv ca nu sunt proprietari ai bunului, sa incaseze bani din valorificarea imobilului pe care deja nu il mai aveau in patrimoniu, fiind detinut si valorificat fraudulos de cei doi sotii (...).

La 1 februarie 2010, cei trei ani acoperiti de plata efectuata in avans de catre Banca Raiffeisen lui Klaus Iohannis si Ioan Bastea s-au scurs. Potrivit contractului, incepand cu februarie 2010, chiria – de 60.000 de euro pe an – poate fi modificata cu un procent de pana la 20 la suta (...)

La 23 aprilie 2010 re judecand procesul dintre sotii Iohannis, Ioan Bastea si familiile care locuiesc in cele doua apartamente de deasupra spatiului comercial inchiriat bancii Raiffeisen, Tribunalul Brasov reediteaza verdictul din

urma cu doi ani si dispune radierea sotilor Iohannis si a lui Bastea din cartea funciara a imobilului de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29 si anuleaza contractul prin care sotii Iohannis au cumparat, la un pret simbolic, o jumatate din cladire de la Ioan Bastea. Sotii Iohannis si Bastea declara, din nou, recurs.

La 1 octombrie 2010 Ioan Bastea moare la Jacksonville, Florida, la varsta de 49 de ani (...).

La 10 iunie 2012 Klaus Iohannis este reales primar al Sibiului, cu 77,9 la suta din voturi. La 26 noiembrie 2013, judecand din nou recursul in dosarul imobilului din str. Nicolae Balcescu nr. 29, Curtea de Apel decide sa retrimita, inca o data, la rejudecare dosarul la Tribunalul Brasov, pentru aceleasi vicii de procedura determinate de nelegala citare (...)

La 16 noiembrie 2014 Klaus Iohannis este ales presedinte al Romaniei (...).

La 18 iunie 2015 procesul declansat la inceputul anului 1999, prin care Carmen Iohannis, Georgeta Lazurca si Ioan Bastea au cerut anularea actelor de proprietate ale mai multor familii din casa de pe str. Gheorghe Magheru nr. 35, care isi cumparasera locuintele de la stat, s-a finalizat. Judecarea cauzei a durat 16 ani. Iohannis si Bastea au pierdut procesul.

Dosarul in care se judeca dreptul lui Klaus Iohannis de a fi coproprietarul spatiului comercial de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29 este finalizat: la 16 mai 2014, Tribunalul Brasov (Dosar 262/62/2014) prin decizie civila definitiva a hotarat:

Constata nulitatea absoluta a contractului de vanzare-cumparare autentificat sub nr. 924/01.06.1999 de BNP Bucsa Radu Gabriel, incheiat intre paratii Bastea Ioan – decedat, mostenitor fiind Bastea Rodica, in calitate de vanzator, si Iohannis Carmen Georgeta si Iohannis Klaus Werner, in calitate de cumparatori. Dispune rectificarea CF nr. 9331 Sibiu sub nr. top 45/1 in sensul radierii dreptului de proprietate al paratilor Bastea Ioan, Iohannis Carmen Georgeta si Iohannis Klaus Werner inscris sub nr. B9,10 si 11 asupra imobilului de la A+1”.

In motivarea deciziei, Tribunalul Brasov a retinut ca sotii Iohannis au fost cumparatori de rea-credinta:

Cauza ilicita izvorata din fraudarea legii ce a invalidat certificatul de mostenitor se extinde si asupra contractului de vanzare-cumparare subsecvent, tertii – in speta doar paratul Iohannis Klaus Werner – nefiind aparati de prezumtia de buna-credinta, fata de amploarea operatiunii ilicite rezultata din hotararile judecatoresti definitive pronuntate, consecintele juridice produse, succesiunea actelor juridice atacate si coparticipantii la intocmirea lor. Actul juridic subsecvent, intemeindu-se pe un act juridic incheiat prin fraudarea legii si fondat pe o cauza ilicita, nu ar putea fi validat prin simpla invocare a buneii-credinte a tertului, mai ales ca acesta este sotul celeilalte parti contractante care la randul sau a participat la intocmirea actului nul initial. In consecinta, petitul avand ca obiect constatarea nulitatii contractului de vanzare-cumparare este intemeiat, urmand a fi admis. Consecinta desfiintarii certificatului de mostenitor nr. 90/1999, prin decizia civila irevocabila mai sus-mentionata, si a contractului de vanzare-cumparare autentificat sub nr. 924/1999, prin prezenta decizie, acte juridice inscrise in cartea funciara nr. 9331 Sibiu sub B 9, 10, si 11, o constituie **radierea dreptului de proprietate al paratilor Bastea Ioan, Iohannis Carmen Georgeta si Iohannis Klaus Werner din cartea funciara**, potrivit art. 34 pct. 1 din D-L nr. 115/1938 preluat de art. 36 pct. 1 din Legea nr. 7/1996”.

Decizia definitiva a Tribunalului Brasov a devenit irevocabila prin decizia civila nr. 655/12 noiembrie 2015 a Curtii de Apel Brasov, care a respins recursul sotilor Iohannis cu urmatoarea motivare:

”Chiar daca adeverinta mentionata a fost declarata falsa si anulata dupa incheierea contractului de vanzare-cumparare avand ca obiect cota de ½ din imobilul din Sibiu str. Nicolae Balcescu nr. 29, iar nulitatea absoluta a certificatului de mostenitor nr. 90/1999 s-a declarat tot dupa incheierea actului, cauzele de nulitate absoluta invocate si pentru contractul de vanzare-cumparare trebuie sa existe in momentul incheierii actului, or, instanta de apel a retinut ca nu poate fi considerat valid actul subsecvent certificatului de mostenitor declarat nul, cu atat mai mult cu cat intimatii-paratii Bastea Ioan si Iohannis Carmen Georgeta, parti in contractul de vanzare-cumparare in calitate de vanzator si cumparator, au figurat si in calitate de beneficiari ai certificatului de mostenitor, **neputandu-se retine buna-credinta a sotilor cumparatori.**”

(...) in procesul in care familia Iohannis risca sa piarda spatiul comercial de pe urma caruia provin cea mai mare parte a veniturilor ei, Klaus Iohannis a participat, inca de la inceput, in dubla calitate: cea de persoana particulara, interesata sa-si conserve dreptul de proprietate asupra unei jumatati din respectivul imobil, cat si cea de **primar al municipiului Sibiu – parte in dosar**. Interesele municipiului Sibiu si cele ale persoanei particulare Klaus Iohannis au fost antagonice, putand fi pusa in discutie chiar existenta unui conflict de interese, fapta penala al carei continut insa a fost modificat de Parlament ca urmare a unei decizii a Curtii Constitutionale (s-a putea pune inclusiv intrebarea daca nu cumva Curtea Constitutionala a solutionat dosarul pentru a-l favoriza pe Presedintele Romaniei in functie, daca tot este acuzata de acelasi Presedinte ca ar pronunta solutii pro cauza).

Daca persoana particulara Iohannis pierdea spatiul comercial, municipiul Sibiu il castiga revenindu-se la situatia

anterioara din 1999, cand imobilul se afla in domeniul public. Or, pe parcursul solutionarii proceselor in care Primaria a fost parte, aceasta a actionat pentru favorizarea celor doi soti Iohannis si a contribuit din plin la tergiversarea judecarii cauzelor, permitandu-le acestora sa incaseze venituri consistente, cu care au produs alte imobile, care au devenit noi surse de venit pentru acestia, desi era clar inca din 1999, data de debut a savarsirii infractiunii de abuz in serviciu si complicitate la aceste abuzive, ca **imobilul respectiv NU LI SE CUVENEA**, iar banii obtinuti nu puteau intra in patrimonial lor. Un exemplu de favorizare este acela ca, in cadrul procesului cu chirasii, in cadrul intampinarilor formulate, primarul Iohannis a cerut respingerea actiunii celor doua familii care solicitasera radierea sa din cartea funciara cu privire la imobilul de pe str. Nicolae Balcescu nr. 29. Dincolo de cadrul formal, **Klaus Iohannis avea informatia ca retrocedarea celor doua imobile fusese facuta in baza unor adeverinte de stare civila false, informatie pe care nu a valorificat-o in litigiul primariei cu sine-insusi.** Acesta cunostea ca Parchetul de pe langa Curtea de Apel Alba Iulia – **prin procurorul transformat si el in "penal" de DNA, Ioan Muresan** dispusese trimiterea in judecata a autorului actelor false, secretarul Liviu Munteanu. Suplimentar, tot in 2003, acelasi procuror hotarase disjungerea si trimiterea dosarului in privinta faptelor savarsite de membrii familiei Iohannis catre Parchetul de pe langa Judecatoria Sibiu.

Mai mult, depasirea termenului de declarare a recursului de catre Primaria Municipiului Sibiu este o alta activitate care conduce la concluzia ca cei cu atributii in aceasta materie din cadrul primariei au nesocotit legea pentru a-l ajuta pe Klaus Iohannis.

Astfel cum usor se poate constata din prezentarea faptelor si a probelor atasate (inclusiv declaratii publice de recunoastere ale presedintelui in exercitiu), **majoritatea proprietatilor imobiliare detinute de familia Iohannis isi are originea in retrocedare imobiliara intemeiata pe acte false, obtinute prin interventia primarului de la acea data, Klaus Iohannis, care a primit pentru aceste interventii jumatate din drepturile nelegal obtinute, din care a dobandit si alte imobile, prin utilizarea fondurilor provenite din infractiunea initiala.** (...)

Cele aratate mai sus, ca situatie de fapt, rezulta din cele prezentate si din actele atasate chiar la o **investigatie jurnalistica detaliata efectuata de asociatia Rise Project.** Astfel cum rezulta din cuprinsul hotararilor civile atasate la prezenta, imobilul a fost obtinut prin falsificarea certificatului de mostenitor si a adeverintei din care ar fi rezultat in mod nereal calitatea de mostenitor a autorului familiei Iohannis si Bastea. Reaua-credinta a fost retinuta deja in cuprinsul solutiei pronuntate de instantele civile si se bucura de autoritate de lucru judecat, constituind intentie directa pentru toate persoanele la care am facut referire anterior si la alte persoane implicate.

Folosul necuvenit obtinut de cei doi, numitii Klaus Werner Iohannis si Carmen Iohannis il constituie imobilul obtinut pe nedrept precum si chirii incasate si nerestituite pana in prezent, transformate ulterior in alte imobile, care, la randul lor, au produs alte chirii, fapte ce reprezinta in opinia noastra continutul constitutiv al infractiunii de spalare de bani, prev. de art. 29 din Legea nr. 656/2002 si ale carei acte materiale le-am descris in precedent.

Mai mult, refuzul de a restitui catre stat cuantumul total al chiriilor incasate de cei doi de la data la care au devenit proprietari ai imobilului in mod nelegal, prin utilizarea unor inscrisuri false, face ca fapta de abuz in serviciu sa se extinda si cu privire la persoanele din cadrul autoritatilor administrative ale Statului care ar trebui sa recupereze prejudiciul ce a fost cauzat Primariei Sibiu prin lipsa de folosinta asupra imobilului, pe care nu le putem identifica la acest moment si **fata de care urmeaza sa extindeti urmarirea penala la momentul identificarii lor.** Totodata, mentionam ca, daca s-ar formula actiune doar pe cale civila impotriva celor doi anterior mentionati, prejudiciul cauzat Statului nu ar putea fi recuperat in totalitate deoarece pentru unele sume a intervenit prescriptia dreptului la actiune, imprejurare care justifica pe deplin **recuperarea prejudiciului pe calea raspunderii delictuale, deoarece raspunderea penala nu este prescrisa la acest moment, fiind vorba de fapte continuate, al caror efect se produce si in prezent.**

Or, avand in vedere ca nu exista impedimente la pornirea urmaririi penale fata de Carmen Iohannis, urmarirea poate fi inceputa in personam, iar fata de numitul Klaus Werner Iohannis se impune inceperea urmaririi penale pe fapta (in rem).

In probarea celor sustinute depunem, alaturat, **inscrisuri (120 file)** din care rezulta existenta faptelor descrise anterior:

-Anexa 1: Contract inchiriere nr. 357/30.11.2001

-Anexa 2: Sentinta civila nr. 276/15.01.1998 Judecatoria Sibiu

-Anexa 3: Adeverinta emisa de Primaria Porumbacu de Jos, jud. Sibiu

- Anexa 4: Sentinta civila nr. 750/07.05.1998 Tribunalul Sibiu
- Anexa 5: Sentinta civila nr. 6011/20.07.1998 Judecatoria Sibiu
- Anexa 6: Decizia civila nr. 798/21.04.1998 Curtea de Apel Alba Iulia
- Anexa 7: Procura generala nr. 364/08.05.1999 BNP Bucsa Radu Gabriel
- Anexa 8: Contract de vanzare-cumparare nr. 924/01.06.1999
- Anexa 9: Sentinta civila nr. 5455/05.10.2000 Judecatoria Sibiu
- Anexa 10: Ordonanta nr. 66/P/12.06.2001 Parchetul de pe langa CA Alba Iulia
- Anexa 11: Decizia civila nr. 327/16.04.2002 Tribunalul Sibiu
- Anexa 12: Rechizitoriu 66/P/2001/15.12.2003 Parchetul de pe langa CA Alba Iulia
- Anexa 13: Sentinta civila nr. 8530/29.11.2004 Judecatoria Sibiu
- Anexa 14: Decizia civila nr. 33/A/01.02.2005 Tribunalul Brasov
- Anexa 15: Decizia civila nr. 310/R/30.06.2005 Curtea de Apel Brasov
- Anexa 16: Act aditional la contractul nr. 357/30.11.2001
- Anexa 17: Decizia penala nr. 163/21.06.2007 Tribunalul Sibiu
- Anexa 18: Decizia civila nr. 354/R/17.12.2008 Curtea de Apel Brasov
- Anexa 19: Decizia civila nr. 114/A/23.04.2010 Tribunalul Brasov
- Anexa 20: Decizia civila nr. 2095/R/26.11.2013 Curtea de Apel Brasov
- Anexa 21: Decizia civila nr. 235/Ap/16.05.2014 Tribunalul Brasov
- Anexa 22: Extras portal Ecris - dosar nr. 16/62/2001
- Anexa 23: Extras portal Ecris - dosar nr. 262/62/2014
- Anexa 24: Articol ancheta Riseproject - "Mostenirea din spatele averii imobiliare a lui Klaus Iohannis"

9 mai 2018